

Wesfølelsen hos Folk, vækker man derved med det Samme en Lyst til at undgaa at falde tilbage til det uheldige Standpunkt, hvorpaa Bedkommende tidligere har staaet. Jeg tror altsaa, at en saadan Fremgangsmaade kunde være fordelagtig, ikke at tale om, at Penge dog ikke er det Allerhøieste her i Verden. — Egeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad), der udtalte sig om de Bøffeligheder, som skulde være tilstede med Hensyn til dem, som vel i 5 Aar ikke havde nydt Fattigunderstøttelse, og derfor være blevene opførte paa Valglisten, men som i Tiden mellem Valglistens Udfærdigelse og Valgets Foretagelse igjen havde faaet Fattigunderstøttelse, skal jeg kun endnu tilføie den Bemærkning, at i saa Henseende gjælder den almindelige Regel, at Valglisten er gyldig med Hensyn til det forestaaende Valg, men det er en Selvfølge, at en Mand, der kom i det Tilfælde, som det ærede Medlem omtalte, ikke kunde blive opført paa den Valgliste, der blev gjældende til det næste Valg. Jeg skal forøvrigt ikke opholde Thinget videre for Diebliffet.

**Indenrigsministeren:** Det ærede Medlems Uttringer give mig Anledning til at tro, at jeg mulig kan have været uheldig i Brugen af et Ord, idet jeg nemlig skulde have betegnet Alle dem, der have faaet Understøttelse af Fattigvæsenet, og som ikke vare istand til at tilbagebetale den, som Uværdige. Jeg tror ikke at have brugt dette Udtryk, men skulde jeg have brugt det, vil jeg sige, at det ikke er min Mening. Jeg har ikke sagt, at de vare uværdige, og min Garant for, at jeg ikke tror at have sagt det, ligger deri, at jeg veed ikke at have følt eller tænkt det, men jeg har sagt, at de ikke Alle vare værdige til at forundes en saadan Gunst som den, man vil forunde dem igjennem dette Lovforslag; det er noget ganske Andet. Naar det ærede Medlem har troet at finde en Støtte for sin Mening imod min Paastand om, at Forslaget strider imod Grundloven, deri, at den ærede Formand har ladet Sagen komme frem, og at et Forslag, som var formuleret paa en noget anden Maade, af en tidligere Formand ikke ansaa

stridende mod Grundloven, heder jeg de ærede Medlemmer at erindre, at der i og for sig ikke er noget i Veien for, at der kan indbringes Forslag til Forandring i Grundloven, og dernæst, at det Forslag, hvorefter det ærede Medlem talte, slet ikke laa for som en Forandring i Grundloven, thi det var et Forslag, der stilledes under Valglovens Behandling, og det var altsaa fuldkommen berettiget at sige, at det stred imod Grundloven, idet der ikke ved Valgloven kunde vedtages Forslag til Forandring i Grundloven. — Jeg kan hverken give det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer Ret, naar de have troet, at dette Forslag kun vilde faae en grumme liden Anvendelse. Jeg tror, det vilde faae ikke saa ganske liden Betydning, og det ikke blot i sin umiddelbare, men ogsaa i sin middelbare Virkning. Jeg benægter naturligvis ikke — det er mig tværtimod hjært at kunne udtale, at ogsaa jeg føler det —, at der kan være Mennesker, som netop ved Udsigten til at kunne faae disse politiske Rettigheder kunne løstes op og bringes til at gjøre større Anstrengelser, end de maasse ellers vilde gjøre; men det er min Overbevisning, at der idetmindste er ligesaa Mange, om hvem det ikke kan siges. Hermed vil jeg ikke have sagt Noget om disse Menneskers moralske Bessaffenhed; jeg vil kun have sagt, at Erfaringen viser, at de Folk, som under Livets trange Kaar og den Stilling, der er givet dem, lade sig løfte op ved Udsigten til noget Saadant, ere vistnok færre end de, som finde sig i den Stilling, der engang er anvist dem. Jeg kan ikke Andet end se, at det foreliggende Forslag er farligt for Fattigvæsenets Interesser, ikke blot, som sagt, derved, at der ligesom affkæres Fattigvæsenet en Afgang, maasse en meget nær foreliggende Afgang, til at faae sine Udgifter tilbagebetalt, s. Gr. ved en sandsynlig Arv eller Sligt, som Bedkommende kunde faae — det er ikke saa ganske sjældent Tilfældet, at Fattigvæsenet faar sit Udlagte tilbagebetalt derved, at Bedkommende faar en Arv — men jeg anser det ogsaa for farligt, fordi man derved borttager en af de væsentligste Grunde, som kunde foranledige Bedkommende, naar han paa nogen Maade kunde det, til at gjøre sig